

Philippeth Emile

Eretekens

Na de oorlog kreeg hij volgende eretekens:

1 frontstreep

de Overwinningsmedaille 14-18

de Herinneringsmedaille 14-18

Ridder in de Orde Leopold

Levensloop

Emile werd geboren op 3 januari 1890 in Horpmaal. Hij verdiende na de oorlog de kost als fabriekswerker.

Op 2 februari 1924 trouwde hij met Lucie Houbrechts en samen kregen zij twee dochters: Maria en Johanna. Hij overleed in Horpmaal op 27 februari 1969.

Militair overzicht

Hij werd ingelijfd als soldaat in de klas van 1910 bij het 14de Linierregiment. Hij werd opgeleid in het artilleriegeschut van de gevechtseenheid in het fort van Loncin en eindigde zijn militaire dienst als soldaat op 4 september 1912. In de periode van 28 juli 1913 tot 9 augustus 1913 werd Emile terug onder de wapens geroepen om het artilleriegeschut en de verdediging van het fort te onderhouden. Op 29 juli 1914 werd Emile opgeroepen om terug zijn legerdienst op te nemen. Hij overleefde de bommenaanval van 15 augustus op het fort van Loncin, werd krijgsgevangen genomen door de Duitsers en nadien weggevoerd naar het Münsterlager en later naar het krijgsgevangenenkamp in Soltau (Duitsland). Vier jaar later, en tien dagen voor Kerstmis 1918, werd hij gerepatriëerd. Op 10 september 1919 werd Emile met onbepaald verlof gestuurd.

